

Տ. Տ. Վ. Ա. Զ. Գ. Ե. Ն Ա. Վ. Ե Հ Ա. Փ Ա. Ո Հ Ա. Հ Ա. Յ Ա. Ջ Ա. Պ Ե Տ Ի Հ Ա Մ Բ Ո Ր Ո Ր Դ Ո Ւ Ղ Ե Վ Ո Ր Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն Ծ Ա Ր Տ Ա Ս Ո Հ Ա Մ Ա Ն

Մ Ե Կ Ն Ո Ւ Մ

Հունվարի 12-ին, Երեմյարքի, օդիականությամբն Աստուծո, Տ. Տ. Վաղարշ և Ամենայն Հայոց Հայրապետը ձեռնարկեց արտասահման կատարելիք իր հինգերորդ հովվապետական ուղևորության:

Պատմական այս ուղևորության հիմնական նպատակն էր, Եթովպիայի Կայսր Նորին Վեհափառություն Հայլ Սելասի Ա-ի սիրալիք հրավերով, մասնակցել Հովվարքի 18—23 օրերին Աղդիս-Արեբայում գումարվելիք արելլյան ուղղափառ հինգ եկեղեցիների պետքի համաժողովին, որպես Գերագույն Պետականական Առաքելական Եկեղեցու:

Վեհափառ Հայրապետը, օգոստոսի 8-ին, Մայր Աթոռում ստանում էր Մոսկվայում եթովպական դևսպան Նորին Գերազանցություն Միքայել Էմբուի ձեռամբ, Կայսրի 1964 մայիս 18 թվակիր պաշտոնական հետեւալ հրավերը.

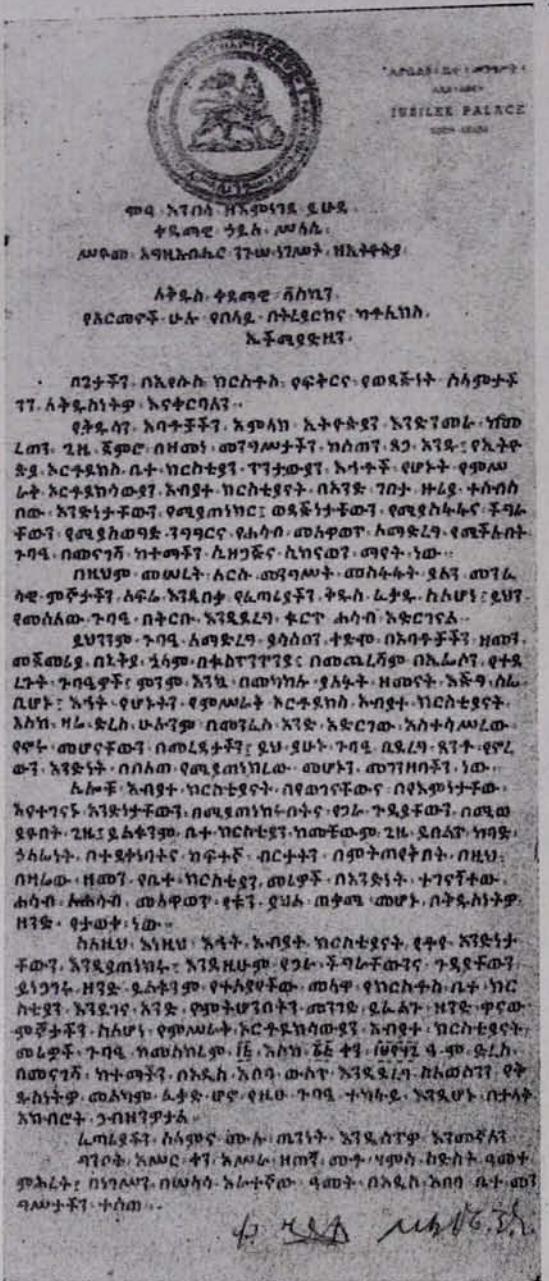
«Զերդ Մրբություն».

Հանուն մեր Տիրոջ Հիսուս Քրիստոսի, Մենք հղում ենք Զեր սիրալիք և չերմագին ողջուններ:

Մեր հայրերի Աստուծո՝ ամենակալ Տիրոջ կամքով, Մեր գահակալության օրվանից, Մեր մեծ փափազն է եղել տեսնել պատմական արևելյան ուղղափառ քույր եկեղեցիների և Եթովպական Ուղղափառ Եկեղեցու ներկայացուցիչներին հավաքված մի սեղանի շուրջ, Մեր մայրաքաղաքում, հավատի իրենց միությունը ամրապնդելու, իրենց բարի եղբայրական հարաբերությունները սերտացնելու և իրենց հասարակաց խնդիրները միատեղ, խորհրդակցաբար լուծելու համար:

Մեր այս ազնիվ նպատակի իրագործումը, այսինքն Աստուծո թագավորության հաստատումը տեսնելու ցանկությամբ, Մենք վերջապես որոշեցինք գումարել այդպիսի մի ժողով:

Մեր եկեղեցական մեծ հայրերը նախ հանդիպեցին միմյանց նիկիայում, ապա Կոստանդնուպոլսում, և վերջապես Եփեսոսում: Հակառակ, որ շատ երկար մի ժամանակաշրջան է անցել այդ օրվանից, արելլյան ուղղափառ քույր եկեղեցիների հավատի միության ողին պահպանվել է: Սույն իրո-

Կայսերական հրավերի բնագիրը

դությունը քաջալերել է Մեզ հրավերելու սույն ժողովը, եթե մեր եկեղեցիների ներկայացուցիչները հանդիպեն միմյանց մի անգամ և, կասկած չկա, որ հասարակաց հավատը ավելի զորացման, շատ համար է, որ մեր եկեղեցիների ղեկավարները և հանդիպեն միմյանց՝ քննարկելու համար հասարակաց խնդիրները և փոխանակելու մտքերը Չերք Սրբությունը քաջատեղյակ է այսպիսի մի ժողովի մեծ պահանջին և օգտակարության:

Մեր փափազն է, հետևաբար, որ այս հինգ բույր եկեղեցիները հանդիպեն միմյանց, հավատի իրենց միությունը զորացնելու, հասարակաց հետաքրքրություն ներկայացնող կետերը քննարկելու, հասարակաց իրենց խնդիրները լուծելու և հատկապես Քրիստոնի բաժանյալ եկեղեցու վերջնական վերամիավորման ճանապարհը հարթելու համար:

Մենք երշանիկ ենք հրավերելու արևելյան ուղղափառ բույր եկեղեցիների ղեկավարների այսպիսի մի ժողով, որ տեղի է ունենալու այստեղ՝ Աղդիս-Արեբայում, Մեր մայրաքաղաքում, 1964 թվականի սեպտեմբերի 25-ից մինչև 1964 թվականի հոկտեմբերի 5-ը:

Անձնական խորին հարգանքներով ղեպի Չերք Սրբությունը, Մենք սույն հրավերը հում ենք Զեղ հուսալով, որ Չերք Սրբությունը կկարողանա ներկա լինել և մասնակցել սույն ժողովին:

Մաղթում ենք Չերք Սրբության ամենայն բարիք Աստուծուց և քաջառողջություն»:

Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը, իր օգոստոս 17 թվակիր պաշտոնական գրությամբ, պատասխանում էր նորին Վեհափառության վերոհիշյալ հրավերին, հայտնելով՝ իր սկզբունքային համաձայնությունը՝ ուրախությամբ մասնակցելու Աղդիս-Արեբայի ժողովին, գիւղավորելով մեկ և անրաժան Հայաստանյաց եկեղեցու պատվիրակությանը:

Նորին Ս. Օծությունը այնուհետև նույն ոգով պաշտոնական գրություններ ուղղեց նաև օգոստոս 18 և 21 թվակիր իր նամակներով Եթովպական եկեղեցու Պատրիարք Նորին Սրբություն Սրունա Բասիլիոսին, ներկայացնելով մի անգամ և այս առիթով Մայր Աթոռիս սկզբունքային տեսակետը, թե «ինչպես մեր մլուս բույր եկեղեցիները, նույնպես և Հայ եկեղեցին պետք է մասնակցի Աղդիս-Արեբայի ժողովին մեկ և անրաժան պատվիրակությամբ մը, գիւղավորված Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի կողմեն, համաձայն մեր եկեղեցվու դարավոր կանոններուն և ավանդություններուն Մեր եկեղեցվու նվիրապետության տեղական մյուս Աթոռները»:

Այլ եկեղեցիներ և հարանվանություններ, ունեն իրենց հատուկ առանձին ժողովները,

Տանն Կիլիկիո, Երուսաղեմի և Կ. Պոլսո, Վրնան անշուշտ մաս կազմել Հայ Եկեղեցվումիակ պատվիրակության, սակայն չեն կրնար ներկայացնել առանձին պատվիրակություններ: Զերծապես կիսնդրենք Զեղմեն, որ հաճիք նախօրոք պարզել այս հարցը և խնայել Մեղի անհարմար կացության մեջ գտնվիլ Աղդիս-Արեբայի ժողովի ընթացքին: Հաճեցեք ի նկատի ունենալ, որ եթե Տանն Կիլիկիո Կաթողիկոսը իր հետևորդներով պիտի մասնակցի Աղդիս-Արեբայի ժողովին առանձին պատվիրակությամբ՝ անջատ Մեր զիխավորած պատվիրակություննեն, Մենք հարկադրված պիտի ըլլանք վերաբննելու ժողովին Հայ Եկեղեցվու մասնակցության հարցը»:

Վեհափառ Հայրապետի 18 օգոստոս 1964 թվակիր հրավերին, ուղղված Տ. Տ. Խորեն Ակաթողիկոսին՝ մասնակցելու Աղդիս-Արեբայի ժողովին՝ իր կողքին Հայ Եկեղեցու միակ պատվիրակության կազմում՝ ժխտական պատասխան ստանալով Հոկտեմբեր 29-ին և հիմնվելով նաև Երուսաղեմի և Կոստանդնուպոլսի Աթոռների գահակալների և բոլոր թեմակալ առաջնորդների Մայր Աթոռ գրավոր կերպով հայտնված տեսակետների վրա, նորին Ս. Օծությունը նոյեմբերի 18-ին մի անգամ ևս պաշտոնական գրություն ուղարկեց Կայսրին, խնդրելով, որ «Զերդ Վեհափառությունն ու նորին Սրբություն Արունա Բասիլիոսը բարի ըլլաք վերջնական եղակացության մը հանգելու և բարեհաճելու Մեզ տեղյակ պահելու այդ մասին, որպեսզի ի վիճակի ըլլանք Մեր որոշումը հայտնելու Զերդ Վեհափառության, Աղդիս-Արեբայի ժողովին Հայ Եկեղեցվու մասնակցության մասին»:

Դեկտեմբեր ամսի սկզբներին, Մոսկայում եթովպական դեսպան նորին Գերազանցություն պր. Միքայել էմրուն, ժամանելով Մայր Աթոռ, Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետին անձամբ հանձնեց կայսերական 1964 հոկտեմբեր 31 թվակիր և նոյեմբեր 24 թվակիր Եթովպահայի Կայսեր և Եթովպահայի Պատրիարքի նամակները, որոնցով հայտնըվում էր Տ. Տ. Կազգեն Ա. Վեհափառ Հայրապետին, թե Աղդիս-Արեբայի ժողովին Հայ Եկեղեցին ներկայացված կլինի Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի գլխավորությամբ, և որը կունենա գերազա՞ն դիրք և նախապատվություն՝ բոլոր առիթներով:

Աղդիս-Արեբայից ստացված սույն պատասխանները գոհացուցիչ չգտնելով, Վեհափառ Հայրապետը պր. դեսպանին պաշտոնապես հայտնեց և գրավոր մի նամակ ուղղեց Կայսրին, թե Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը պիտի չկարենա մասնակցել ժողովին

և զիխավորել Հայ Եկեղեցու պատվիրակությանը:

Դեկտեմբերի 31-ին Մայր Աթոռ ժամանեց Մոսկայի եթովպական դեսպանատան առաջին քարտուղար պր. Կորեզե Թաֆֆեդեն, որը Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին հանձնեց Հայլե Սելասիի Ա. Կայսեր 22 դեկտեմբեր 1964 թվակիր պաշտոնագիրը, որով նորին Վեհափառությունը, անդրադառնալով Հայ Եկեղեցու մասնակցության հարցին, Հայտնում էր իր կայսերական վճիռը, թե «այժմ Մենք իրականացրինք Զերդ Սրբության ցանկությունը, որ Հայաստանյայց Եկեղեցին պետք է մասնակցի միակ պատվիրակությամբ, Զերդ Սրբության դեկավարությամբ, ինչ որ Մենք ճանաշում ենք և որը հաճելի է Մեզ»:

Աղդիս-Արեբայի արեւելան ուղղափառ հինգ Եկեղեցիների պետերի համաժողովին Հայ Եկեղեցու միակ պատվիրակությամբ մասնակցելով հարցը վերջնականացվես ընդունված լինելով, Տ. Տ. Կազգեն Ա. Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը որոշեց անձամբ մասնակցել այդ ժողովին և զիխավորել Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցու պատվիրակությանը:

Վեհափառ Հայրապետը սույն ոգով հեռագրեր ուղարկեց Տ. Տ. Խորեն Ա. Կաթողիկոսին, Տ. Տ. Կայսեր և Ս. Շնորհք սրբազն պատրիարքներին, հրավիրելով նրանց մաս կազմել պատվիրակության մեջ և միասնաբար ներկայացնել Հայոց Եկեղեցին Աղդիս-Արեբայի արեւելան ուղղափառ Եկեղեցիների միջեկեղեցական ժողովին:

Վեհափառ Հայրապետը, մեկնելուց առաջ, Աղդիս-Արեբայից ստացավ հունվար 9 թվակիր մի հեռագիր ևս, արքունիքի մինհստրի ստորագրությամբ՝ փոխանցված Մոսկայի եթովպական դեսպանի միջոցով, հետեւալ բովանդակությամբ. «Որոշված է, որ Հայ Եկեղեցին պիտի գլխավորվի Ս. Էջմիածնի Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի կողմից միայն»:

«Որին Ս. Օծությունը, ընդունելով պաշտոնական այս հավաստիացումները, որոշեց մեկնել Աղդիս-Արեբա, անձամբ ողջունելու նաև քրիստոնապատկ նորին Վեհափառություն Հայլե Սելասիի Ա. Կայսերին, դաշնակից և քույր Եթովպական Եկեղեցու հոգեռականությանը և ժողովրդին և մասնակցելու միջեկեղեցական այս պատմական ժողովին:

Այս բարեպատեհ առիթով, Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը որոշել էր նաև այցելել հեռավոր Աֆրիկայի կենտրոնում, Եթովպահայի Հյուրընկալ երկնքի տակ ապրող

իր հոգմոր զավակներին, հայ համայնքին և անձամբ տանել Մայր Աթոռ Ս. էջմիածնի օրնություններն ու վերածնված Մայր Հայրենիքի հայության եղբայրական սիրալիր ողջունները:

Նորին Ս. Օծությունը դեպի Աղդիս-Արեբա իր ուղևորության ճանապարհի վրա, ծրագրել էր մի քանի օրով մնալ նաև Կահիրեաւմ, շերմ հրավերովը եգիպտահայ բարեխնամ առաջնորդ գերաշնորհ Տ. Մամրե արքեպիսկոպոս Սիրունյանի, այս որակ առիթով իր օրնությունները տալու եգիպտոսի իր սիրեցյալ համայն ժողովրդին:

Այնուհետև, ուղևորության ծրագրի մեջ նախատեսվում էր, փետրվարի սկզբներին, Վեհափառ Հայրապետի այցելությունը Փարիզ, Արևմտյան Եվրոպայի հայրապետական պատվիրակ գերաշնորհ Տ. Սերովի արքեպիսկոպոս Մանուկյանի սրտագին հրավերով:

Վեհափառ Հայրապետի կատարելիք սույն Հինգերորդ ուղևորությունը արտասահման, 1965 թվականի առաջին ամիսներին, հանդիսանում էր նույնական կարեւոր իրադարձություն, Սփյուռքի մեր ազգային-եկեղեցական տարեգրության մեջ, մանավանդ ապրիլան եղեռնի 50-ամյակը, համագային հանդիսությամբ, նույն առիթով Նորին Ս. Օծության գրած օգոստոս 17 թվակիր կոնդակի ոգով նշելու կապակցությամբ:

Հունվարի 10-ին, կիրակի, երեկոյան ժամը 4-ին, Մայր Աթոռ Ս. էջմիածնից ճանապարհ ընկնելուց առաջ, Վեհափառ Հայրապետը առաջնորդվում էր Մայր Տաճար՝ աղոթելու բարեհաջող ուղևորության համար. «Տէ՛ր, ուղեա՛ զգնացս մեր ի ճանապարհս խաղաղութեան»:

Միաբանության անունից Վեհափառ Հայրապետին բարի ճանապարհ է մաղթում Տ. Սահմակ արքեպիսկոպոս Տ. Հովհաննելիսյանը:

Սրեկոյան ժամը 5-ին, Վեհափառ Հայրապետը առաջնորդվում է երեանի օդանավակայանը:

Նորին Ս. Օծության բարի ճանապարհ մաղթելու համար այստեղ էին եկել Մայր Աթոռի ողջ միաբանությունը, Գերագույն Հոգմոր Խորհրդի, վերստուգիչ Հանձնաժողովի անդամները, Հոգմոր Ճեմարանի դասախոսական կազմը, Մայր Աթոռի պաշտոնեռներյունը, Արարատյան թեմի թեմական, եկեղեցական խորհուրդների անդամները, քահանայից դասը և այլ պաշտոնական անձնավորություններ և հավատացյալների բազմություն:

Վեհափառ Հայրապետին ճանապարհում է նաև Հայկական ՍՍՌ Մինիստրների սովե-

տին առընթեր Հայ Եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահի տեղակալ Ս. Հովհաննեսի յանը:

Ժամը 5.15-ին ինքնաթիռը անջատվում է Հայրենի հողից և բարձրանում է եթեր, ուղղություն վերցնելով դեպի Մոսկվա, բոլոր ներկաների սրտագին բարեմաղթությունները ներքո:

Վեհափառ Հայրապետի սույն ուղևորության կապակցությամբ, Մայր Աթոռի դիվանի կողմից, տրվում է 1965 հունվար 10 թվակիր հետևյալ պաշտոնական հաղորդագրությունը.

«Նորին Ս. Օծություն Տ. Տ. Վազգեն Ա. Կաթողիկոս Ամենայն Հայոց, Եթովպիայի Վեհափառ Կայսեր հրավերով, հունվարի 10-ին մեկնեց դեպի Աղդիս-Արեբա, մասնակցելու արևելյան եկեղեցիների ժողովին, անձամբ գլխավորելով Հայ Եկեղեցու միակ պատվիրակությանը»:

Վեհափառ Հայրապետը սիրալիր հրավեր ուղղած է Տանն Կիլիկիո, Երուսաղեմի Կ. Պոլսի Հայոց Աթոռների գահականներին մասնակցելու ժողովին Հայ Եկեղեցու պատվիրակության մեջ, իր կողքին»:

Սույն ուղևորության ժամանակ Վեհափառ Հայրապետին ուղեկցում են Գերագույն Հոգմոր Խորհրդի անդամ և վրահայոց առաջնորդ Տ. Կոմիտաս Եպիսկոպոս Տեր-Ստեփանյանը, գավազանակիր Տ. Արսեն Վարդապետ Թերերյանը և Մայր Աթոռի պաշտոնաթերթ «Եկեղեցածին» ամսագրի խմբագրապետ Ա. Հատիայանը:

Վեհափառ Հայրապետի շքախմբի մեջ են հրավիրված և իրենց մասնակցությունն են բերում Աղդիս-Արեբայի հանդիսություններին Տ. Մամրե արքեպիսկոպոս Սիրունյանը (Կահիրեից), Տ. Մեսրոպ ծայրագույն վարդապետ Գրիգորյանը (Կիեննայից) և Տ. Զավեն ծայրագույն վարդապետ Գինցինյանը (Ալեքսանդրիայից).

Հունվարի 10-ին, կիրակի, երեկոյան ժամը 8.30-ին, Մոսկվայի Վնուկովյի օդանավակայանում, Վեհափառ Հայրապետին դիմավորում են Տ. Կոմիտաս և Տ. Պարգև Եպիսկոպոսները, Մոսկվայի Հայոց Եկեղեցական Խորհրդի անդամները և հավատացյալները:

Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետին դիմավորում է նաև Մոսկվայում եթովպական դեսպանական նորին Գերազանցուրյուն Միքայել էմրան:

Նորին Ս. Օծության դիմավորում են նաև ՍՍՌ Մինիստրների սովետին առընթեր Կրոնական պաշտամոնքների խորհրդի նախագահի տեղակալ Ռյազանյանը, խորհրդի աշխատակից Սոլովյովը:

Հայոց Վեհափառ Հայրապետին դիմավուրում է նաև Հայկական ՍՍՌ Մինիստրների սովետին առընթեր Հայ Եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահ Կ. Դավթյանը:

Հունվարի 13-ին, շորեքշաբթի, առավոտյան ժամը 8-ին, Մոսկվայի Շերեմետևոյի միջազգային օդանավակայանում, Վեհափառ Հայրապետին և շքախմբի անդամներին ճանապարհում են Մայր Աթոռի միաբանության, Մոսկվայի հայոց Եկեղեցու հոգևորականության, Եկեղեցական խորհրդի անդամները:

Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետին ճանապարհում է նաև Եթովպիայի դեսպան պր. Միքայել Էմրուն:

Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետին ողջերթ էին մաղթում նաև ՍՍՌՄ Մինիստրների սովետին առընթեր Կրոնական պաշտամունքների խորհրդի նախագահի տեղակալ Ռյազանովը, Հայկական ՍՍՌ Մինիստրների սովետին առընթեր Հայ Եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահ Կ. Դավթյանը և պաշտոնական այլ անձինք:

